

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 19.841 van 3 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Busam-origine te zijn afkomstig van Mamfe in de South West province. U groeide op in Mamfe en in 2005 ging u naar Buea. U studeerde 'Environmental Science' aan de universiteit van Buea. U werd verkozen als studentenvertegenwoordiger in uw tweede studiejaar en zo werd u lid of 'executive member' van de University of Buea Students' Union (UBSU). In 2006 startte de universiteit van Buea met een programma Geneeskunde. U schreef zich in voor dit programma en u slaagde in hetingangsexamen. Op 15 november 2006 werd een lijst met 128 studenten bekend, die na het theoretische deel konden deelnemen aan het mondelinge deel van het examen. Op vrijdag 16 november 2006 werd er een andere lijst bekend met de namen van 156 studenten. Er werd een spoedvergadering bijeengeroepen van UBSU op zaterdag. De namen van de 28 bijkomende studenten stonden niet op de lijst van deelnemers aan het examen. Het werd beschouwd als een onjuistheid en discriminatie. Er werd beslist dat op maandag de president en de woordvoerder naar het kantoor van de 'vice-chancellor' zouden gaan om de kwestie aan

te kaarten. De 'vice-chancellor' reageerde niet en zei dat dat de lijst was. De studenten gingen niet akkoord en alle lessen werden gestopt. Er ontstonden onlusten op de campus. Die maandag zat u in de les wiskunde. De UBSU-president David Abia kwam binnen en riep de studenten buiten. De studenten gingen naar de centrale administratie en begonnen te protesteren. Er werd geëist dat de namen van de 28 studenten van de lijst zouden worden gehaald. Ook de volgende dag was er studentenprotest en gooide u met stenen naar de centrale administratie. Op woensdag ging het protest verder, maar politie-agenten kwamen tussen. Er werden traangas en waterkanonnen ingezet en de agenten schoten op de studenten. U liep weg wanneer u de politie zag en keerde terug naar uw kamer. De minister van hoger onderwijs sprak de studenten toe op de radio op maandag 27 november 2006. Hij verklaarde dat de lijst deel uitmaakte van het beleid van regionale gelijkheid en dat de studenten terug naar de lessen dienden te gaan. De 'executive members' verzamelden en beslisten dat de namen dienden te worden geschrapt vooraleer de rellen zouden worden gestopt. U werd die avond, op 27 november 2006, in uw kamer gearresteerd. U werd naar het politiekantoor in Molyko, Buea gebracht en opgesloten. U werd ervan beschuldigd mee het studentenprotest te hebben georganiseerd. De volgende dag werd u gevraagd waarom de staking werd verder gezet, waarop u antwoordde dat de lijst niet correct was. U werd gevraagd de namen van de andere leiders te geven. U werd op 12 december 2006 vrijgelaten, nadat uw vader borg had betaald. U ging naar Mamfe voor de kerstperiode en zette uw studies verder in januari 2007. De lessen voor het volgende schooljaar begonnen op 8 oktober 2007 en u zette uw studie 'Environmental Science' verder. Op vrijdag 12 oktober 2007 was er een vergadering om de gebeurtenissen van 2006 te evalueren en om te bekijken wat in het nieuwe jaar moest gebeuren. Er werd een algemene vergadering met alle studenten gepland op 26 oktober 2007. U werd gearresteerd op 15 oktober 2007 en naar het politiekantoor in Molyko, Buea gebracht. U werd ervan verdacht met de 'executive members' een nieuwe actie te plannen wat u ontkende. Uw vader kwam de volgende maandag, maar er werd een borg geweigerd. U werd beschuldigd van het aantasten van het imago van de school en het land, vernielen van staatseigendom en van de dood van de studenten en een agent. Op dinsdag zei de politiecommissaris dat hij u kon helpen. Hij stelde voor dat u een relatie met hem zou beginnen en dat u zijn kantoor zou poetsen. U wilde geen relatie, maar u ging akkoord om te poetsen. Op 29 oktober 2007 kon u ontsnappen, wanneer u een bureau schoonmaakte. U liep de straat op en belde uw vader op met een geleende telefoon. Uw vader kwam u ophalen aan het autostation. U nam samen met uw vader een wagen naar Douala en jullie gingen naar een vriend van uw vader (E.). (E.) kende een dame die u kon helpen. Uw vader regelde uw vertrek met een dame (R.). (R.) had uw vader gezegd dat hij zich over de kosten van uw reis geen zorgen moest maken. De morgen van uw vertrek zweerde u aan (R.) dat u alles zou doen wat zij u vroeg. U hebt Kameroen verlaten op 3 november 2007 per vliegtuig. U kwam op 4 november 2007 aan in België. U werd door (R.) naar een appartement gebracht. Enkele uren later vertelde ze u dat u als een prostituee voor haar diende te werken omdat ze 35.000 euro terug wilde verdienen. Vanaf 5 november 2007 stuurde ze mannen naar uw kamer. Op 8 november 2007 vroeg u een pauze omdat u veel pijn had. Ze gaf u pijnstillers en zei u sterk te zijn, omdat ze het geld nodig had. Ze vertelde dat er tijdens het weekend meer klanten zouden komen, wat u bang maakte. U zag diezelfde dag de kans om te ontsnappen. U hebt op 9 november 2007 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten na de studentenprotesten aan de universiteit van Buea, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt lid te zijn geweest van de University Buea Students Union (UBSU). U verklaart dat er aanvankelijk een lijst met

128 namen werd bekend gemaakt, die nadien veranderde in een lijst met 156 namen (zie gehoor CGVS, p.5), terwijl uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat het ging om een lijst met 127 namen die werd gewijzigd in een lijst met 153 namen (zie informatie administratieve dossier). Het is ongeloofwaardig dat u als een van de ingeschreven studenten zich zou vergissen over het aantal, gezien dit de aanleiding was van de protesten en problemen aan de universiteit van Buea.

Met betrekking tot uw verkiezing stelt u dat er slechts vier kandidaten waren in 2006 (zie gehoor CGVS, p.5). Het is merkwaardig dat u zich enkel de voornaam van Linda kunt herinneren en u niet de namen kan opnoemen van de andere kandidaten. U werd verkozen tot de vertegenwoordiger van Level 300 – het tweede jaar – maar u blijkt de vertegenwoordigers van de andere jaren niet te kennen (zie gehoor CGVS, p.5). U beweert dat pas vanaf level 300 studentenvertegenwoordigers worden gestuurd naar UBSU en dat voor level 400 de studentenpresident van het departement wordt gestuurd (zie gehoor CGVS, p.5). Uit de beschikbare informatie blijkt dat volgens de constitutie van UBSU er wel afgevaardigden uit level 200 zijn en er naast de president andere afgevaardigden uit level 400 als 'executive members' zetelen (zie informatie administratieve dossier).

U bent niet op de hoogte van de structuur van UBSU en stelt dat UBSU voor alle studenten is, hoewel er verschillende organen binnen UBSU zijn (zie informatie administratieve dossier). U maakt geen melding van een 'chairman' en stelt dat 'chairman' en 'president' hetzelfde is (zie gehoor CGVS, p.5), hoewel uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat 'president' en 'chairman' twee verschillende functies zijn (zie informatie administratieve dossier). Wanneer gevraagd wordt naar andere functies, stelt u dat Wanobi Donatus de secretaris is en u niet weet wie de schatbewaarder is. Uw verklaring stemt niet overeen met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat Donatus Asu Wan-Obi de 'chairman' van de UBSU-Council was in 2006 (zie informatie administratieve dossier).

Wanneer gevraagd wordt naar andere 'executive members' kent u slechts de namen van de president Abia David en de woordvoerder Wanobi Donatus, hoewel u beweert dat er meer dan 50 'executive members' zijn. Later voegt u de naam van Frankline Wabi toe als een ander 'executive member' (zie gehoor CGVS, p.5). Het is weinig aannemelijk dat u geen andere studenten bij naam kent die ook 'executive member' zijn. U blijkt enkel uw voorganger bij zijn voornaam Clovis te kennen en de naam van uw opvolger is u onbekend (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart dat UBSU al bestaat sinds de oprichting van de universiteit van Buea, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat UBSU werd opgericht op 27 april 2005. De universiteit van Buea werd echter reeds in 1977 opgericht (zie informatie administratieve dossier).

Daarbij is het bevreemdend dat u buiten de president, geen namen kan noemen van de andere 'executive members' die zouden gearresteerd zijn (zie gehoor CGVS, p.8). Het is ook weinig aannemelijk dat de situatie pas bij het begin van het nieuwe schooljaar besproken werd. Uw verklaring dat de 'executive members' de situatie en de problemen niet bespraken en er geen meetings meer waren in het tweede semester van het academisch jaar 2006-2007, is weinig overtuigend (zie gehoor CGVS, p.10). Gezien de omvang en de ernst van de problemen aan de universiteit lijkt het onwaarschijnlijk dat gewacht werd tot oktober 2007 om de situatie te bekijken en te evalueren.

Verder dient te worden opgemerkt dat u wel hoorde dat er in 2005 een staking was aan de universiteit van Buea, maar dat u er verder niets over kan vertellen (zie gehoor CGVS, p.11). Het is merkwaardig dat u de reden van de voorgaande staking, noch de periode van die staking kent. Hoewel u geen getuige was van deze gebeurtenissen, kan toch verwacht worden dat u als actief lid van UBSU toch op de hoogte bent van wat er het voorgaande academiejaar was gebeurd.

Ten slotte dient te worden vastgesteld dat u verklaarde geen contact meer te hebben met leden van de Students' Union en dat u geen nieuws meer hebt over uw zaak in Kameroen. Dit is echter hoogst merkwaardig. U verklaarde dit door te stellen dat uw broer niet meer op de universiteit zit (zie gehoor CGVS, p.12). Het is echter niet aannemelijk dat u niemand zou kunnen contacteren van de Students' Union om de

stand van zaken te vernemen. Het feit dat u dit hebt nagelaten, ondermijnt verder uw beweerde vrees voor vervolging.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen uw verklaring dat u als studentenvertegenwoordiger lid was van UBSU, waardoor verder geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten omwille van uw UBSU-lidmaatschap.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Uw identiteitskaart (n°1057928305 afgegeven op 8.10.2004 en geldig tot 8.10.2014) bevat identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. De studentenkaart van de universiteit van Buea (n°UB 024808 geldig tot 1031/2008), de bibliotheekkaart (afgestempeld op 9.11.2005) en de lidkaart van Environmental Science Students Association (n°024808) betreffen uw studies aan de universiteit, maar kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaring lid te zijn van UBSU niet herstellen. Ook het afschrift van uw betaling van inschrijving aan de universiteit van Buea (n°013290 dd.12.10.2005) wijzigt bovenstaande motivering niet. De brief van uw vader (dd.26.11.2007) betreft persoonlijke briefwisseling en aldus geen objectieve aanwijzing van uw beweerde vrees.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoekster kan zich niet akkoord verklaren met de bestreden beslissing.

Zij betoogt dat zij haar lidmaatschap van de UBSU aantoonde aan de hand van haar lidkaart van de 'Environmental Science Students Association'. Deze zou geen gewone studentenkaart zijn en aantonen dat verzoekster lid was van de studentenorganisatie. Verzoekster stelt dat het inderdaad 127 namen waren, die werden gewijzigd in een lijst met 153 namen. Na het interview heeft verzoekster contact opgenomen met haar broer en werd haar duidelijk dat zij zich had vergist. Na het interview zou ze niet meer hebben gedurfd dit te wijzigen aangezien zij vreesde dat men haar geloofwaardigheid in vraag zou stellen. Volgens verzoekster is dit geen doorslaggevend element om te stellen dat haar geloofwaardigheid in het gedrang komt.

Met betrekking tot de namen van andere kandidaten, erkent verzoekster dat zij zich hun namen niet kan herinneren. Zij werd pas in 2006 lid van de studentenorganisatie en werd gekozen als afgevaardigde van het departement Environmental Science. Van elk departement waren er afgevaardigden maar dit waren uiteraard studenten waar zij tijdens haar studies geen contact mee had. Verzoekster kwam enkel in contact met hen tijdens de meetings. Bovendien werd zij pas verkozen in oktober 2006 en begonnen de problemen reeds in november 2006. Verzoekster betoogt dat er nog niet veel meetings hadden plaatsgevonden en dat is de reden waarom zij geen andere kandidaten kon opnoemen.

Zij verklaart dat Clovis de persoon was die voor haar vertegenwoordiger was en weet niet wie na haar vertegenwoordiger was aangezien zij reeds naar België vluchtte.

Aangaande de post van 'chairman' en 'president', doet verzoekster gelden dat zij weet dat de 'president' van de organisatie Abia David is. Van een 'chairman' heeft zij niet gehoord. Donatus was de 'spokesman' of de 'secretary general'. Deze personen zouden op die manier naar voren zijn getreden; vandaar dat verzoekster hen deze functie toekent.

Betreffende de andere 'executive members', benadrukt verzoekster dat zij pas laat in oktober werd aangesteld als vertegenwoordiger en er nog niet veel meetings hadden plaatsgevonden. Bovendien zijn de andere leden studenten uit andere departementen, dewelke zij enkel individueel leerde kennen in de meetings. De enige persoon die verzoekster nog kon noemen was Frankline Wabi, een student met wie zij soms gemeenschappelijke lessen had.

Wat betreft de staking in 2005, betoogt verzoekster dat zij steeds in Mamfe woonde en in 2004-2005 naar Buea ging om te studeren, ten tijde van de staking niet aanwezig was in de universiteit en enkel had horen vertellen over de staking. Zij kon in de universiteit wel de vernielingen van de staking vaststellen en weet dat er tijdens de stakingen twee studenten gestorven zijn.

Verzoekster wenst te benadrukken dat haar vader in april 2008 werd gedood door slagen en verwondingen door de politie, omwille van haar problemen. Zij geeft in het verzoekschrift aan dat zij er alles aan doet om de overlijdensakte van haar vader te bekomen teneinde haar verklaringen te staven. Zij heeft tevens contact met haar broer en deze zou bevestigen dat de politie nog steeds bij haar thuis komt.

Verzoekster haalt artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 aan en meent dat er geen discussie kan bestaan over het feit dat zij voldoet aan de criteria om te worden erkend als politiek vluchteling. Zij licht ter illustratie de verschillende criteria toe aan de hand van haar relaas en van een rapport van Amnesty International, dat zij bij het verzoekschrift voegt.

Ter terechtzitting legt verzoekster een fax neer die het overlijdensattest van haar vader betreft.

3.2. De Raad stelt met betrekking tot de lijst van namen vast dat verzoeksters foutieve verklaringen dienaangaande de kern raken van haar asielrelaas. Het feit dat deze lijst werd uitgebreid, waarbij de Franstalige studenten werden bevoordeeld, vormde immers de rechtstreekse aanleiding voor de studentendemonstraties in november 2006, ten gevolge waarvan verzoeksters problemen zich zouden hebben voorgedaan (administratief dossier, stukken 3 en 7). Dat verzoekster zich hieromtrent als één van de ingeschreven studenten zou hebben vergist kan derhalve niet worden aanvaard. Verzoeksters foutieve verklaringen klemmen des te meer daar zij beweerde dat zij één van de leiders was van voormelde studentendemonstraties (administratief dossier, stuk 7, "vragenlijst", p.2).

Betreffende verzoeksters medekandidaten dient te worden opgemerkt dat van iemand die verklaart te zijn verkozen tot vertegenwoordiger van 'level 300', waarbij er naast haar slechts drie andere kandidaten waren (administratief dossier, stuk 3, p.5), redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij de naam kent van haar tegenkandidaten. Dit klemt des te meer daar verzoekster evenmin kon aangeven wat de volledige naam was van haar voorganger noch wat de naam was van haar opvolger (*ibid.*, p.6).

Verzoeksters bewering aangaande het feit dat Donatus naar buiten zou zijn getreden als 'spokesman' of 'secretary general', wordt niet gestaafd door enig begin van bewijs en is derhalve geenszins afdoende om afbreuk te doen aan de informatie in het administratief

dossier, waaruit blijkt dat Donatus de 'chairman' van de UBSU-council was in 2006 (administratief dossier, stuk 11: "landeninformatie").

Ondanks het feit dat er niet veel meetings zouden hebben plaatsgevonden voor de problemen is het niet aannemelijk dat verzoekster - behoudens Frankline Wabi, de president en de woordvoerder - geen andere studenten bij naam kent die 'executive member' zijn, te meer daar verzoekster verklaarde dat, na haar vrijlating op 12 december 2006, de school opnieuw begon op 4 januari 2007 en aangaf dat er in de Union niets veranderde en de functies hetzelfde bleven. Bovendien verklaarde zij dat zij in oktober 2007 nog deelnam aan een meeting met de 'executive members' (administratief dossier, stuk 3, p.8-9).

Verzoeksters verklaringen met betrekking tot de staking in 2005 zijn evenmin afdoende, daar van haar kan worden verwacht dat zij als actief UBSU-lid op de hoogte is van hetgeen het voorafgaande studiejaar was gebeurd.

De Raad stelt vast dat verzoekster de bestreden motivering voor het overige niet weerlegt waar deze stelt dat zij (i) werd verkozen tot vertegenwoordiger van het tweede jaar doch de vertegenwoordigers van de andere jaren niet kent (ii) foutieve verklaringen aflegde waar zij stelde dat pas vanaf 'level 300' studentenvertegenwoordigers worden gestuurd naar de UBSU en dat voor 'level 400' de studentenpresident van het departement wordt gestuurd, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat er wel afgevaardigden uit 'level 200' zijn en er naast de president andere afgevaardigden uit 'level 400' als 'executive member' zetelen (iii) niet op de hoogte is van de structuur en organen van de UBSU (iv) foutief verklaarde dat 'chairman' en 'president' hetzelfde is terwijl uit de informatie in het dossier blijkt dat dit twee verschillende functies zijn (v) verkeerdelijk aangaf dat de UBSU reeds bestaat sedert de oprichting van de universiteit terwijl uit de informatie in het dossier blijkt dat de universiteit werd opgericht in 1977 en de UBSU werd opgericht op 27 april 2005 (vi) buiten de president geen namen kan noemen van de andere 'executive members' die gearresteerd zouden zijn (vii) weinig overtuigende verklaringen aflegde om te verklaren dat de situatie pas bij het begin van het nieuwe schooljaar besproken werd, hetgeen niet aannemelijk is gezien de omvang en de ernst van de problemen aan de universiteit (viii) verklaarde geen nieuws meer te hebben over haar zaak en geen contact meer te hebben met leden van de UBSU, hetgeen hoogst merkwaardig is daar het niet aannemelijk is dat zij niemand van de Union zou kunnen contacteren teneinde de stand van zaken te vernemen, waarbij tevens met reden wordt opgemerkt dat het feit dat verzoekster dit heeft nagelaten, haar beweerde vrees voor vervolging ondermijnt. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat wat betreft de door verzoekster neergelegde lidkaart van de 'Environmental Science Students Association', de bestreden beslissing met recht opmerkt dat deze verzoeksters studies aan de universiteit betreft. Deze lidkaart kan haar geloofwaardigheid omtrent haar lidmaatschap van de UBSU echter niet kan herstellen omdat uit de inhoud van dit stuk nergens kan worden afgeleid dat verzoekster lid zou zijn geweest van voornoemde organisatie (administratief dossier, stuk 10: "documenten"). Verzoekster weerlegt de motivering omtrent de overige bijgebrachte documenten niet. Deze motivering wordt derhalve geacht niet betwist en vaststaand te zijn en door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan er geenszins geloof worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden lidmaatschap van de UBSU, noch aan haar asielrelaas, hetwelk volledig op dit lidmaatschap is gebaseerd. Derhalve is de toetsing van haar relaas aan de criteria zoals bepaald in de Conventie van Genève niet dienstig.

Inzake het overlijdensattest van haar vader, dat in faxkopie wordt bijgebracht, hetgeen de authenticiteit niet waarborgt gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, stelt de Raad vast dat deze akte - waaruit de oorzaak van het overlijden niet kan worden opgemaakt - evenmin haar teloorgedane geloofwaardigheid kan herstellen.

Waar verzoekster verwijst naar het rapport van Amnesty International merkt de Raad op dat, daargelaten de vaststelling dat dit rapport betrekking heeft op de periode van januari tot december 2002 en in acht genomen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters relaas, deze rapporten niet volstaan om aan te tonen dat zij in haar land van

herkomst daadwerkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat er in hoofde van verzoekster is voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoekster voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS), aangezien men het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus weigert zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie, wat in strijd is met artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. De beslissing zou niet redelijk te verantwoorden zijn aangezien zij niet motiveert waarom aan verzoekster het subsidiaire beschermingsstatuut niet toegekend wordt. Zij wijst erop dat het subsidiaire beschermingsstatuut een ander statuut is dan het statuut van vluchteling en de criteria betreffende de beide statuten verschillen, zodat het CGVS over beide statuten een beslissing dient te nemen. Dit zou betekenen dat eerst moet worden onderzocht of zij in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling en, indien zij niet in aanmerking komt voor dit statuut, het CGVS dient na te gaan of zij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Het CGVS zou daarbij dienen te motiveren enerzijds over het statuut van vluchteling en anderzijds over het subsidiaire beschermingsstatuut. Volgens verzoekster blijkt uit de bestreden beslissing niet op basis waarvan de subsidiaire bescherming werd geweigerd en zij beweert dat de bestreden beslissing hier zelfs totaal niet op ingaat.

Ook een analyse over de algemene situatie van het land van verzoekster ontbreekt, zodat het voor haar onmogelijk is om na te gaan op welke basis dit statuut aan haar werd geweigerd. Verzoekster beweert dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat het subsidiaire beschermingsstatuut werd onderzocht, minstens dat hieruit niet blijkt waarom haar persoonlijke situatie of de algemene situatie in Kameroen haar niet toelaten tot dit statuut.

Gelet op het voorgaande zou de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zijn, minstens een flagrante schending uitmaken van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster heeft, indien zij dient terug te keren, schrik dat zij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in haar land van herkomst of een ernstige bedreiging van haar leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoekster in wezen de schending aanvoert van de formele motiveringsplicht, dewelke tot doel heeft de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

De Raad stelt vast dat verzoeksters bewering dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom de subsidiaire bescherming werd geweigerd en hier zelfs niet op ingaat, feitelijke grondslag mist, daar waar de bestreden beslissing uitvoering motiveert om welke redenen er geen geloof kan worden gehecht aan haar relaas en vervolgens uitdrukkelijk stelt: *“Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen (...) dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen”* (zie sub 1).

Wat betreft verzoeksters betoog dat een analyse van de algemene situatie in haar land van herkomst ontbreekt, merkt de Raad op dat de bewijslast in beginsel bij verzoekster berust. Verzoekster verklaarde nergens dat zij haar land zou zijn ontvlucht omwille van de algemene situatie. Zij gaf uitdrukkelijk aan geen andere vrees te hebben, zij stelde niets meer toe te

R. SANEN.

W. MULS.